

[Knud Jespersen.]

områder inden for skibsfarten. Vi er tilfreds med, at man har set problemet, og med, at man vil tage fat på det, men vi understreger, at det langt fra er tilstrækkeligt. Der må anderledes sættes ind, for at der kan komme noget, der bare minder om en demokratisk skattebetaling i vort land. Det trænges der til.

Flygaard (DR):

Vi vil gerne sige det ganske klart: fra retsforbundets side vil vi vende os imod urimelige virkninger af afskrivningsloven. Det kan ikke være meningen, at man hele livet kan udskyde beskatningen og derved skubbe den over på andre. Det synes vi i høj grad er asocialt.

Når dette er sagt, vil vi også gerne tilføje, at vi ikke synes, finansministeren har haft nogen særlig heldig hånd ved udformningen af det foreliggende lovforslag, men jeg har da også forstået, at finansministeren er mere end forhandlingsvillig i et lønligt håb om at finde noget, der kan bruges. Vi er fra retsforbundets side meget bange for de erhvervsmæssige og de beskæftigelsesmæssige virkninger af forslaget. Det har der været meget på fra mange sider. Sagen har jo i høj grad også en valutarisk side. Har vi råd til at miste valutaandtægter på skibsfartens område? Med et underskud på 8 mia kr. for indeværende år som baggrund forekommer det meget letsindigt at give afkald på valutaandtægter.

Vi kan heller ikke lide forslaget selektive karakter. Tror regeringen, at den risikovillige kapital vil blive inden for det område, som loven tilsigter at ramme? Forestiller man sig fra regeringens side, at man vil gennemføre en ny lovgivning i takt med den risikovillige kapitalens flytning?

Jeg synes også, det skal med i billedet, at det ikke er ansvarlige kredse inden for rederibranchen, man skal angribe i denne sag. De har forsøgt, så vidt jeg ved med held, at holde deres sti ren og arbejde på et mere se-

riøst grundlag. Det er f. eks. ikke alle, som har søgt optagelse i Rederiforeningen, der har fået deres anmodning imødekommet.

Når man nu har fået afsløret en række uheldige forhold inden for området, og når man ganske tydeligt i pressen har gjort folk opmærksom på, at de bør søge vejledning, før de går ind i køb af anparter, bl. a. med henblik på at få undersøgt, om den samlede pris, et skib udstykes til, må forekomme rimelig, må det også være op til folk at tage øretæverne — og dem har der jo været nogle stykker af — hvis de springer på hovedet i vandet med lukkede øjne. Når et kommanditselskab med en beskeden aktiekapital får kommanditister til at hoppe på vognen med relativt og absolut set meget store beløb, må man kunne sige sig selv, at man løber en stor risiko. Når det i mange tilfælde er de samme mennesker, som sælger skibet til kommanditselskabet, og som udgør den beskedne gruppe af komplementarer, er det yderligere et varsko.

Vi kan heller ikke fra retsforbundets side lide, at loven i realiteten får tilbagevirkende kraft. Vi synes, man skal være meget forsigtig med at lukke af for, at lønmodtagere investerer i erhvervslivet. Vi tror, der er noget sundt i dette princip. Dels får erhvervslivet tilført kapital, dels vil der måske også i lønmodtagerkredse komme en større forståelse for erhvervslivet og dets vilkår.

Vi synes, regeringen skulle ændre sit forslag, således at afskrivningerne kunne foretages inden for det opsparede beløb. Hvis man må nøjes med at afskrive inden for et overskud, tror jeg ikke, at man får tilstrækkelig tilgang af risikovillig kapital.

Til sidst skal jeg gøre et par bemærkninger om afskrivningerne i al almindelighed. Det var meget rart, om diskussionen herom kunne bevæge sig på et lidt højere plan. Det forekommer mig nemlig, at man i pressen helt glemmer, at afskrivninger i realiteten er driftsudgifter, der strækker sig ud over det enkelte driftsår, det enkelte regnskabsår.